

MEMORANDUM

cc. M

DGPZ

996 0 53
Topconferentie

Van:

Chef DIF

Datum:

28 september 1971

Aan:

T via DEUS en

nr. 834

Onderwerp: Topconferentie in de vorm van een Raadszitting

Op Uw verzoek heb ik nagegaan in hoeverre er bij de voorbereiding van de Topconferentie van 1969 gedacht is aan de mogelijkheid om een dergelijke conferentie te houden bij wijze van bijzondere Raadszitting van de Raad der Europese Gemeenschappen. Uit een nota die dit ministerie op 20 augustus 1969 aan de Nederlandse Ministerraad over de topconferentie heeft gezonden blijkt dat de vraag wel is overwogen maar vervolgens is verworpen. Dit blijkt uit het volgende citaat:

"Een volgende vraag die moet worden gesteld is, hoe men kan voorkomen, dat de topconferentie zich begeeft op het terrein dat aan de EEG-Raad toekomt. Het is immers onwaarschijnlijk dat de Fransen de topconferentie als EEG-Raad op het hoogste niveau zullen willen beschouwen."

Het enige argument dat daartegen wordt aangevoerd is dus dat de Fransen deze gedachte waarschijnlijk wel zullen verwerpen. Naar mijn opvatting zal dit ook thans nog het geval zijn en hiervoor bestaat ook wel een goede reden. Frankrijk is nl ~~hiervoor~~ het enige land dat naar een dergelijke conferentie een staatshoofd wenst af te vaardigen. Weliswaar zit dit staatshoofd de zittingen van het Franse kabinet voor, maar men kan toch niet stellen dat hij lid is van de Franse regering. Om echter deel te kunnen uitmaken van de Raad der Europese Gemeenschappen dient men volgens art. 2 van het Fusieverdrag lid van de regering van een van de Lid-Staten te zijn. Dit zou dus betekenen dat Frankrijk vertegenwoordigd moet zijn door de Franse Eerste Minister. Afgezien van dit formele argument moet het ook overigens uitgesloten worden geacht dat de Franse President bereid zou zijn om te fungeren als lid van een Europese instelling. Het is niet uitgesloten dat ook de Duitse Bondskanselier hiertegen bezwaar zou hebben.

Tegen een dergelijke constructie zou bovendien nog aangevoerd kunnen worden dat een Raadszitting op topniveau een iets minder exceptioneel karakter heeft dan een afzonderlijk bijeen te roepen top-conferentie. Aangezien regelmatige bijeenkomsten van de Staats- of Regeringshoofden het grote gevaar met zich meebrengen dat de bestaande instellingen nog besluitelozener zullen worden dan zij thans zijn, kan men maar beter een dergelijke bijeenkomst ook uiterlijk een exceptioneel karakter geven. Ik moge er overigens nog wel eens op wijzen dat bij de voorbereiding van de Haagse topconferentie ~~alle~~ regeringen het erover eens waren dat men van een dergelijke conferentie geen regel diende te maken.

de meeste

MEMORANDUM

Van:

Datum:

Aan:

Onderwerp:

-2-

Ook in 1969 bestond uiteraard het gevaar dat de topconferentie in feite de werking van de Raad der Europese Gemeenschappen zou uithollen. In de openingsverklaring van de Minister-President is daarom dezerzijds de volgende passage opgenomen:

"Het zal niet onze taak zijn beslissingen te nemen die door de verdragen aan de Europese instellingen zijn opgedragen. De Lid-Staten hebben echter de plicht om de vervulling van de taak van deze instellingen te vergemakkelijken (art. 5 EEG), terwijl aan de Lid-Staten ook eigen taken zijn opgedragen. Het lijkt zinvol dat wij ons voor de uitvoering daarvan gezamenlijk beraden, waarbij de Commissie morgen zal kunnen assisteren."

Een top-conferentie kan niet meer zijn dan een forum waarin de regeringen zich binden om binnen de bestaande instellingen een bepaalde politiek te bevorderen. De Haagse topconferentie gaf dan ook veel algemene richtlijnen. Het lijkt mij zeer de vraag of men het monetair vraagstuk op deze wijze kan oplossen.